

Αναίρεση που άσκησε η Elisabetta Righini στις 2 Φεβρουαρίου 2006 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 15 Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση T-145/04: Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-57/06 P)

(2006/C 74/20)

(γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Elisabetta Righini, εκπροσωπούμενη από τον Eric Boigelot, avocat, άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 15 Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση T-145/04: Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια,
2. να αναίρεσει την απόφαση που εξέδωσε στις 15 Νοεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-145/04, Righini κατά Επιτροπής·
3. να κρίνει το ίδιο την υπόθεση και, δεχόμενο την αρχική προσφυγή που άσκησε η ανααιρεσίουσα στην υπόθεση T-145/04,
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί κατατάξεως της ανααιρεσίουσας, κατά την εισοδό της στην υπηρεσία, στον βαθμό A*8/3 (παλαιό A7/3) είτε ως έκτακτης είτε ως δόκιμης υπαλλήλου, αποφάσεις οι οποίες περιήλθαν σε γνώση της ανααιρεσίουσας στις 27 Μαΐου 2003 και στις 30 Ιουνίου 2003·
 - να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2004, που κοινοποιήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2004, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 14 Αυγούστου 2003 με αριθ. πρωτοκόλλου R/485/03·
 - εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναίρεσεως αντλούνται, σύμφωνα με το άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, από παράβαση του κοινοτικού δικαίου και διαδικαστικές πλημμελίες ενώπιον του Πρωτοδικείου, οι οποίες έδιξαν τα συμφέροντα της ανααιρεσίουσας.

Η ανααιρεσίουσα προσβάλλει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως που αντλείται από

παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, της αποφάσεως του 1983, των Διοικητικών Οδηγιών και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Υποστηρίζει, συναφώς, ότι η απόφαση ενέχει νομική πλάνη, περιέχει εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία και αλλοιώνει αποδεικτικά στοιχεία του φακέλου.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 6/2/2006

(Υπόθεση C-68/06)

(2006/C 74/21)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, και την κα. Florence Simonetti, εθνικό εμπειρογνώμονα, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 06/02/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

1. διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεωρίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/42/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27^{ης} Ιουνίου 2001 σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
2. καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197 της 21^{ης} Ιουλίου 2001, σ. 0030